

že se tak stalo žádostí podanou dne 16. dubna 1923 u okr. soudu v K. Výpověď však byla dána před tímto dnem. Vychází ze spisů, že návrh žal. úřadu, obsahující naříkanou výpověď, podán byl u soudu v K. již 12. dubna 1923, tedy dříve, než st-l svůj nárok dle § 11 záb. zák. uplatnil. Sluší za den, kdy výpověď z hospodaření byla žal. úřadem dána, považovati den, kdy návrh výpověď obsahující byl u příslušného soudu podán, a nikoli den, kdy soud straně vyřízení tohoto návrhu doručil. Neboť st-pů je povinen dáti výpověď doručiti příslušným soudem (§ 18 náhr. zák.) a nepřísluší mu tedy chledně doručení toho žádná ingerence. Žal. úřad učinil své opatření ohledně výpovědi tím, že příslušný návrh, obsahující výpověď, u příslušného soudu podal. V daném případě stalo se tak 12. dubna 1923. Jestliže st-l teprve po tomto dni svůj nárok dle § 11 záb. zák. uplatnil a to stížnost, tvrdící, že se tak stalo 16. dubna 1923, doznává, pak nemůže právem býti vytýkáno, že postup žal. úřadu byl nezákonným, když uplatnění nároku dle § 11 záb. zák. nestalo se před výpovědí, nýbrž teprve po ní. Ohledně § 3 a) záb. zák. st-l ani netvrdí, že by byl kdy uplatnil, že mezi nemovitostmi jeho jsou objekty dle tohoto ustanovení ze záboru vyloučené.

Bylo proto stížnost zamítnouti.

Č. 3361.

Pozemková reforma. — Policejní právo trestní (Slovensko): * V nař. č. 61/1920 stanovená pokuta 50.000 Kč rovná se trestu uzavření na jeden měsíc; jest proto nezákonným, když vyměřeno bylo uzavření na dobu delší náhradou za nedobytnou pokutu.

(Nález ze dne 14. března 1924 č. 4097).

V ě c: Desider N. a společníci v L. proti županu župy novohradské o trestní nález pro nesplnění soupisové povinnosti.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost, pokud za pokutu 4000 Kč stanovena byla náhradní trest uzamčení v trvání 75 dní; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: K oznámení st-pů-u z 9. prosince 1921, že st-lé Desider N., Bela N. a vdova F. E. předložili soupis zabraného majetku pozemkového pozdě, ne úplně a nesprávně, zavedl služný okresu lučeneckého jako policejní trestní soudce proti st-lům trestní řízení.

Rozsudkem z 24. března 1922 sprostil úřad I. instance st-le z obžaloby z důvodu, že veškerý majetek st-lů v rozloze 778 kat. j. je mezi ně na 3 díly rozdělen a proto obvinění nebyli povinni majetek přihlásiti.

K odvolání st-pů-u změnil žal. úřad nař. rozhodnutím rozsudek I. instance, uznal st-le vinnými přestupkem § 5 vl. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb. a odsoudil je podle § 9 cit. nař. k trestu pokuty 4000 K, kterou je povinen jeden každý pod exekucí zaplatiti; v případě nedobytnosti přeměněna pokuta jednomu každému osobně na 75 denní uzamčení. — — —

O stížnosti do rozsudku toho podané uvážil nss takto:

Důvodnou jest námitka, že žal. úřad, měně trest pokuty pro případ nedobytnosti v trest uzamčení, stanovil tento ve výši 75 dní. Neboť ne-

hledí-li se ani k tomu, že se dovolal neprávem jiného zákonného ustanovení, totiž § 23 zák. čl. XL : 1879 místo § 22, ježto jde o trest pouze peněžité pokuty, nikoli vězení a pokuty, stanoví § 9 cit. nař. č. 61/20, pokud jde o vězení, nejvyšší sazbu jednoho měsíce. Tím vymezil dobu trvání trestu na svobodě za onen delikt nejvýše na tuto dobu, položiv maximum peněžité pokuty na roveň maximu trestu na svobodě v trvání jednoho měsíce. Jestliže tedy žal. úřad měně uloženou pokutu pro případ její nedobytnosti v trest uzamčení, stanovil jeho trvání na 75 dní, překročil trestní sazbu zákonem pro tento druh trestu na onen delikt stanovenou, pročež bylo jeho výroky v tomto směru zrušiti jako zákonu odporující, kdežto v ostatním zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

č. 3362.

Pozemková reforma. — Církevní věci (Slovensko): Postihuje soupisová povinnost v příčině majetku evang. obce náboženské faráře nebo kuratora?

(Nález ze dne 14. března 1924 č. 4098).

Věc: Béla S. v L. proti županu župy novohradské o trestní nález pro nesplnění soupisové povinnosti.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Rozsudkem župana župy novohradské z 18. září 1922, v pořadí instančním vyneseným, uznán byl st-1, farář l-cké evangelické reformované církve, vinným přestupkem § 5 vl. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb. spáchaným tím, že jako předseda církevní rady ref. církve v zákonné lhůtě nepřihlásil církevní pozemkový majetek, a odsouzen k pokutě 4000 Kč, příp. nedobytnosti pokuty do vězení na 90 dnů.

O stížnosti do rozsudku toho podané uvážil nss takto: — — —

Skutková podstata přestupku § 9, odst. 2 vl. nař. č. 61/1920, které bylo vydáno k provedení § 16 zák. z 16. dubna 1919 č. 215 Sb. (zák. záb.), doplněného zák. z 11. července 1919 č. 387 Sb. a zák. z 11. března 1921 č. 108 Sb., záleží v tom, že osoba, která jest podle cit. nař. (§ 1, 2 a 3) povinna soupisem nemovitého majetku, nepředloží soupis do určité pevné lhůty stanovené v § 5 téhož nařízení.

Dle § 1 cit. nař. jest soupisem povinna každá fysická a právnická osoba bez rozdílu státní příslušnosti, jež jest vlastníkem, spoluvlastníkem neb ohledně majetku vázaného uživatelem zabraného majetku pozemkového (§§ 2 a 3 zák. záb.) nebo zákonným zástupcem těchto osob.

Vyhledává se tudíž ke skutkové podstatě přestupku § 9 cit. vl. nař. jednak, aby šlo o zabraný majetek pozemkový t. j. ve výměře přes 150 ha půdy zemědělské nebo přes 250 ha půdy vůbec, jednak aby osoba stíhaná byla vlastnící nebo spoluvlastnicí majetku volného nebo uživatelem majetku vázaného.

St-1 popřel skutkové okolnosti tyto v obojím směru.

Tvrdil totiž hned při prvním svém výslechu, že sice veškeren majetek církevní přesahuje celkovou výměru 150 ha, že však je rozdělen mezi více právnických osob, z nichž žádná nemá majetek pozemkový